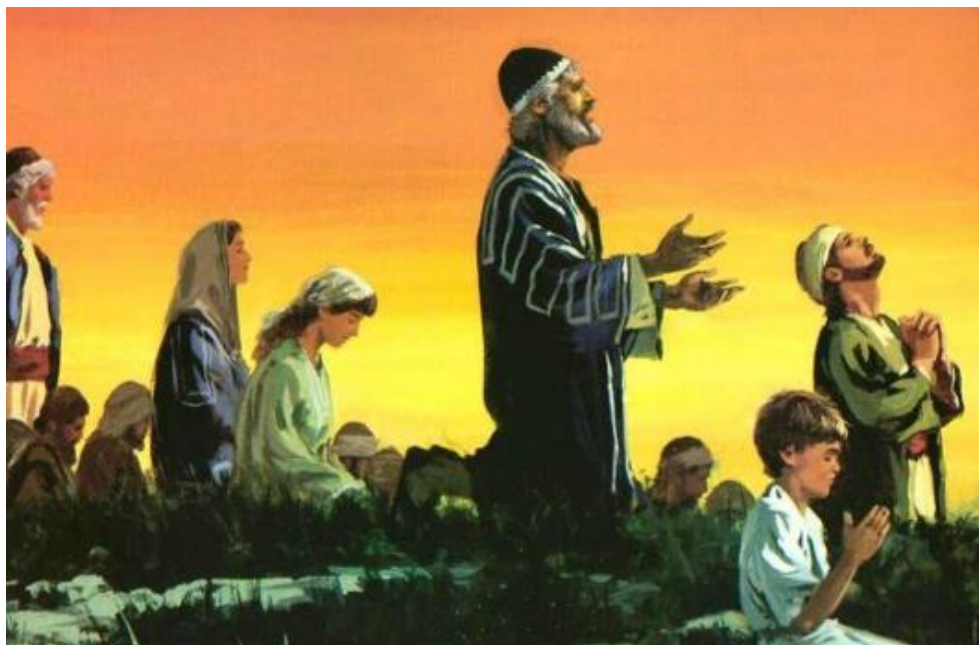

EZRA-NECHEMIAH

CHAPTER 8: THE

JOURNEY TO ISRAEL

R' Yair Lichtman

FEBRUARY 21, 2023
CONGREGATION OR TORAH

פרשת תצוה תשפ"ד

EZRA'S ALIYAH

(1) EZRA 8:1-14

(1) Now these are the heads of their fathers' houses, and this is the genealogy of those who went up with me from Babylon, in the reign of Artaxerxes the king: (2) Of the sons of Phinehas, Gershom. Of the sons of Ithamar, Daniel. Of the sons of David, Hattush. (3) Of the sons of Shecaniah, of the sons of Parosh, Zechariah; and with him were reckoned by genealogy of the males one hundred fifty. (4) Of the sons of Pahathmoab, Eliehoenai the son of Zerahiah; and with him two hundred males. (5) Of the sons of Shecaniah, the son of Jahaziel; and with him three hundred males. (6) Of the sons of Adin, Ebed the son of Jonathan; and with him fifty males. (7) Of the sons of Elam, Jeshaiiah the son of Athaliah; and with him seventy males. (8) Of the sons of Shephatiah, Zebadiah the son of Michael; and with him eighty males. (9) Of the sons of Joab, Obadiah the son of Jehiel; and with him two hundred and eighteen males. (10) Of the sons of Shelomith, the son of Josiphiah; and with him one hundred sixty males. (11) Of the sons of Bebai, Zechariah the son of Bebai; and with him twenty-eight males. (12) Of the sons of Azgad, Johanan the son of Hakkatan; and with him one hundred ten males. (13) Of the sons of Adonikam, who were the last; and these are their names: Eliphelet, Jeuel, and Shemaiah; and with them sixty males, (14) and of the sons of Bigvai, Uthai and Zabbud; and with them seventy males.

(א) ואלה ראשי אבותיהם והתייחדו השם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מִבְּבֶלֶת.
 (ב) מִבְּנֵי פִינְחָס גֶרְשֹׁם מִבְּנֵי אִיתָמָר דָּנִיֵּאל מִבְּנֵי דָוִד חַטּוּשׁ.
 (ג) מִבְּנֵי שְׁכַנְיָה מִבְּנֵי פָרוֹשׁ זְכַרְיָה וְעִמּוֹ הַתִּיחַשׁ לְזָכְרִים מֵאָה וְחַמֵּשִׁים.
 (ד) מִבְּנֵי פַחַת מֹאָב אֱלִיהוֹעֲנַי בֶּן זְרַחְיָה וְעִמּוֹ מֵאֲמִים הַזְּכָרִים.
 (ה) מִבְּנֵי שְׁכַנְיָה בֶּן יְחִזְיָאל וְעִמּוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַזְּכָרִים.
 (ו) וּמִבְּנֵי עֲדִין עֶבֶד בֶּן יוֹנָתָן וְעִמּוֹ חֲמִשִּׁים הַזְּכָרִים.
 (ז) וּמִבְּנֵי עֵילָם יִשְׁעִיָּה בֶּן עֲתַלְיָה וְעִמּוֹ שִׁבְעִים הַזְּכָרִים.
 (ח) וּמִבְּנֵי אֶלְיָהוּ וְעִמּוֹ שְׁמֹנִים הַזְּכָרִים.
 (ט) מִבְּנֵי יוֹאָב עֹבַדְיָה בֶּן יְחִיָּאל וְעִמּוֹ מֵאֲמִים וּשְׁמֹנֶה עָשָׂר הַזְּכָרִים.
 (י) וּמִבְּנֵי שְׁלוֹמִית בֶּן יוֹסֵפִיָּה וְעִמּוֹ מֵאָה וְשִׁשִּׁים הַזְּכָרִים.
 (יא) וּמִבְּנֵי בְבַי זְכַרְיָה בֶּן בְּבַי וְעִמּוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה הַזְּכָרִים.
 (יב) וּמִבְּנֵי עֲזָגָד יוֹחָנָן בֶּן חַקָּטָן וְעִמּוֹ מֵאָה וְעֶשְׂרִים הַזְּכָרִים.
 (יג) וּמִבְּנֵי אֲדוֹנִיקָם אַחֲרָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם אֱלִיפְלֵט יְעִיָּאל וְשִׁמְעִיָּה וְעִמָּהֶם שְׁשִׁים הַזְּכָרִים.
 (יד) וּמִבְּנֵי בִּגְוַי עוּתִי [זְכוּר] וְזַבּוּד וְעִמּוֹ שִׁבְעִים הַזְּכָרִים.

(2) R' HAYYIM ANGEL, *THE LITERARY SIGNIFICANCE OF THE NAME LISTS IN EZRA-NECHEMIAH*, JBQ (JULY 2007), P. 146

Turning to the next outstanding figure in Ezra-Nehemiah, we are introduced to Ezra with a pedigree tracing him back to Aaron (7:1-5), and a document from Artaxerxes according him substantial authority (7:11-26). Given this remarkable introduction, the reader expects Ezra to dominate the narrative, both as a priest and as a sage. Yet, the opposite proves to be the case. The first half of Ezra 8 provides a list of those who returned to Israel along with Ezra. At the conclusion of this roster, Ezra got others involved in bringing the Levites to Israel (8:16-20). This sets the tone for Ezra's transferring most of his authority to the people.

(3) DA'AT MIKRA EZRA 8:14

(יד) ומבני בניו וגו' – עלו עותי חבור (קרי תכור)⁴⁴. על בני ראה לעיל ב יד פרוש. נמצא שעלו עם עזרא ששה עשר ראשים לשנים עשר בתי אב, מלבד שלשת הראשונים שלא נמסר מספר המתיחדים עמם. בסך הכל מנויים כאן 1772 זכרים שהתיחדו ברבם לבתי אב, אשר חלק מהם עלה כבר בימי זרובבל, ונזכרו לעיל בפרק ב⁴⁵.

We find that 16 heads for 12 families went up with Ezra, aside from the three heads whose numbers were not mentioned with them. In total, 1772 males, most of whom are associated with their familial house, are counted here, and some of these came up already in the time of Zerubavel and were mentioned above in chapter 2.

45 אם נניח שהזכרים שנמנו היו בגיל של יוצאי צבא והיו מטופלים במשפחות של ארבע נפשות בממוצע, יצא לנו סכום העולים עם עזרא: 8,800 לערך (ועי' ש' בארון, ס' הזכרון לרצ"פ חיות, עמ' צה).

If we assume that the males were of military age and were engaged with families of four people, on average, it follows that the total number of people making *Aliyah* is around 8800.

FINDING THE LEVI'IM

(4) EZRA 8:15-20

(15) I gathered them together to the river that runs to Ahava; and there we encamped three days. And I viewed the people, and the priests, and found there none of the sons of Levi. (16) Then I sent for Eliezer, for Ariel, for Shemaiah, and for Elnathan, and for Jarib, and for Elnathan, and for Nathan, and for Zechariah, and for Meshullam, chief men; also for Joiarib, and for Elnathan, who were teachers. (17) I sent them forth to Iddo the chief at the place Casiphia; and I told them what they should tell Iddo, and his brothers the Nethinim, at the place Casiphia, that they should bring to us ministers for the house of our God. (18) According to the good hand of our God on us they brought us a man of discretion, of the sons of Mahli, the son of Levi, the son of Israel; and Sherebiah, with his sons and his brothers, eighteen; (19) and Hashabiah, and with him Jeshaiyah of the sons of Merari, his brothers and their sons, twenty; (20) and of the Nethinim, whom David and the princes had given for the service of the Levites, two hundred and twenty Nethinim; all of them were mentioned by name.

(טו) ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם. (טז) ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליזריב ולאלנתן מבינים. (יז) [ואצנה] [ואוצאה] אותם על אדו הראש בכספיה המקום ואשימה בפייהם דברים לדבר אל אדו אחיו [הנתינים] (הנתונים) בכספיה המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו. (יח) ויביאו לנו כנד אלהינו הטובה עלינו איש שקל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר. (יט) ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים. (כ) ומן הנתינים שנתן דויד והשירים לעבדת הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות.

(5) RASHI KIDDUSHIN 69B

ולא מצא ראויים לעבודה אלא מאותן שקצצו בהונות ידיהם בשיניהם ואמרו איך נשיר את שיר ד' וגו' במזמור על נהרות בבל (תהלים קלז) שאמר להם נבוכדנצר שירו לנו משיר ציון עמדו וקצצו בהונות ידיהם בשיניהם ואמרו לו איך נשיר את שיר ד' על אדמת נכר לא נשיר לא נאמר אלא איך נשיר אין לנו במה למשמש בנימי הכנורות. מאותן עלו ומן הכשרים לא מצא לפי שהיו יושבים בבבל בשלוח והעולים בירושלים היו בעוני ובטורח המלאכה ובאימת כל סביבותיה

And Ezra did not find any who were suitable for service, but only those who had cut off their thumbs with their teeth, saying, "How could we sing the song of Gd, etc." in Tehillim 137. Nevuchadnezzar said to them, "Sing to us from the song of Zion," and they stood and bit off their thumbs and said to him, "How could we sing the song of Gd on foreign land" – not "We will not sing" but "How could we sing" – we have no way to play the strings of our instruments. Some of those ascended, but he did not find any who were suited to play, because they lived in Babylon in tranquility, while those who came to Jerusalem suffered and strained with work and in fear of their surroundings.

(6) TEHILLIM 137:1-4

(א) על נהרות בבל שם ישבנו גם ככינו בנזכרנו את ציון. (ב) על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו. (ג) כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון. (ד) איך נשיר את שיר י"י על אדמת נכר.

(1) By the rivers of Babylon, there we sat down; yes, we wept when we remembered Zion. (2) Upon the willows in its midst we hung up our harps. (3) For there, those that led us captive asked of us words of song, and our tormentors asked of us mirth, "Sing us one of the songs of Zion." (4) How shall we sing Hashem's song in a foreign land?

(7) DA'AT MIKR EZRA 8:15

וְאֶתְבוֹנֵן⁴⁷. לֹא־מִצְאָתִי – אוֹלֵי מִפְּנֵי שְׁפָסֵל
 יְחֻקָּאֵל אֶת כָּל הַלְוִיִּים וְהַכֹּהֲנִים מִלְשֶׁרֶת בְּקִדְשׁ,
 חוּץ מִבְּנֵי צְדוֹק, וְעִזְרָא מִבְּנֵי צְדוֹק הָיָה, לְכֵן חָשְׂשׁוּ
 לַעֲלוֹת עִמּוֹ⁴⁸.

Maybe [they didn't come] because Yechezkel invalidated all of the Levi'im and Kohanim from serving in the Mikdash, except for the children of Tzadok, and Ezra was among the children of Tzadok, so they were concerned about going up with him.

(8) YECHEZKEL 44:10-14

(י) כי אם הלויים אשר רחקו מעלי בתעוֹת ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם. (יא) והיו במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העולה ואת הנזבח לעם והמה יעמדו לפנייהם לשרתם. (יב) יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני ייְהוָה ונשאו עונם. (יג) ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו קלמתם ותועבותם אשר עשו. (יד) ונתתי אותם משרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו.

(10) But the Levites who went far from Me, when Israel went astray, who went astray from Me after their idols, they shall bear their iniquity. (11) Yet they shall be ministers in My sanctuary, having oversight at the gates of the house, and ministering in the house. They shall kill the burnt offering and the sacrifice for the people, and they shall stand before them to minister to them. (12) Because they ministered to them before their idols, and became a stumbling block of iniquity to the house of Israel; therefore I have lifted up My hand against them,' says Adonai Elohim, and they shall bear their iniquity. (13) They shall not come near to Me, to execute the office of priest to Me, nor to come near to any of My holy things, to the things that are most holy; but they shall bear their shame, and their abominations which they have committed. (14) Yet I will make them keepers of the charge of the house, for all its service, and for all that shall be done therein.

(9) R' TZVI SINENSKY, "EZRA'S JOURNEY"

Theories abound. Some have suggested that there were socio-economic factors at play that made it difficult for the Levites to travel. (Recall that the Levites were ideally intended to be supported by the tithes, not their own labor. When, with the exile, *ma'aser* was no longer available, the Levites may have struggled to develop economic skills to become self-sustaining.) Alternatively, some have proposed that the Levites experienced profound depression after the exile. *Tebillim* 137, "*Al naharot Bavel*," graphically describes the abject misery of the exilic community members, who refuse to "play the song of the Lord on foreign soil" (137:4). Since the Levites played music in the Temple, some have argued that a Levite authored this particular Psalm. If so, perhaps the Levites returned in small numbers due to their depression over the destruction.

A more compelling explanation requires some background. In truth, it is possible to trace a wider decline of the Levites during the First Temple period. *Divrei Ha-Yamim II* (11:13-14) records that after Yeravam ben Nevat established the northern temples, the Levites were replaced by Yeravam's clerics and forced to relocate to Judea. Although it is unclear to what extent they did or did not integrate with the Judean community, the verses emphasize the sense of dislocation, stressing that "the Levites had left their pasturelands and their holdings and had set out for Judah and Jerusalem."...

Indeed, it likely is not coincidental that the decline of the Levites continues during the Second Temple period, to the point that they almost completely assimilate during that era.

(10) YEVAMOT 86B

איתמר מפני מה קנסו לויים במעשר פליגי בה רבי יונתן וסביאי חד אמר שלא עלו בימי עזרא וחד אמר כדאי שישמכו פהגים עליו בימי טומאתו. בשלמא למאן דאמר שלא עלו משום הכי קנסינהו אלא למאן דאמר כדאי שישמכו עליו פהגים בימי טומאתן משום פהגים קנסינהו ללויים אלא כולי עלמא קנסא שלא עלו בימי עזרא והכא בהא קמיפליגי מר סבר קנסא לעניים ומר סבר פהגים בימי טומאתן עניים נינהו.

It was stated that *amora'im* disagreed about the following question: **For what reason did the Sages penalize the Levites with regard to their tithe**, by declaring that it may be given to priests as well? **Rabbi Yonatan and the Elders** who were with him **disagree** with regard to **this** matter. **One said** it was because **they did not ascend**, i.e., immigrate to the land of Israel, **in the days of Ezra**. **And one said** that it was not a penalty at all, but they gave the first tithe to the priests **so that they could rely on it**

during their days of impurity. Because it is prohibited for priests to consume *teruma* while in a state of impurity, they would have had nothing to eat if they were dependent exclusively on *teruma*. It is permitted, however, to eat the tithe while impure. The Gemara asks: **Granted, according to the one who says** it was because **they did not ascend**, we can understand that **due to that** reason **they penalized** the Levites by forcing them to share their tithe with the priests. **But according to the one who says** it was done **so that the priests could rely on it during their days of impurity**, should we **penalize the Levites** for the benefit of **priests? Rather, everyone agrees** that it was **a penalty** for the fact **that they did not ascend in the days of Ezra, and here they disagree about this:** One **Sage holds** that the **penalty** is that the tithe must be given **to the poor, and** one **Sage holds** that **priests are classified as poor in the days of their impurity.**

EZRA'S TEFILLAH

(11) EZRA 8:21-23

(21) Then I proclaimed a fast there, at the river Ahava, that we might humble ourselves before our God, to seek of Him a straight way for us, and for our little ones, and for all our substance. (22) For I was ashamed to ask of the king a band of soldiers and horsemen to help us against the enemy in the way, because we had spoken to the king, saying, "The hand of our God is on all those who seek Him, for good; but His power and His wrath is against all those who forsake Him." (23) So we fasted and begged our God for this, and He was entreated of us.

(כא) וְאָקְרָא שְׁם צוּם עַל הַנְּהָר אַחָוָא לְהִתְעַנּוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דֶרֶךְ יִשְׁרָה לְנוּ וּלְטַפְּנוּ וּלְכָל רְכוּשֵׁנוּ. (כב) כִּי בִשְׁתִּי לִשְׂאוֹל מִן הַמֶּלֶךְ חֵיַל וּפְרָשִׁים לְעֲזָרְנוּ מֵאוֹיֵב בְּדֶרֶךְ כִּי אֲמַרְנוּ לְמֶלֶךְ לֵאמֹר יְד אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מְבַקְשָׁיו לְטוֹבָה וְעֵזָו וְאִפּוֹ עַל כָּל עֲזָבָיו. (כג) וּנְצוּמָה וּנְבַקְשָׁה מֵאֱלֹהֵינוּ עַל זֹאת וַיַּעֲתֵר לָנוּ.

(12) EIRUVIN 65A

אמר רבי אלעזר: הבא מן הדרך אל יתפלל שלשה ימים, שנאמר "ואקבצם אל הנהר הבא אל אחוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם וגו'"

Rabbi Elazar said: One who comes from the road should not pray for three days, as per Ezra 8:15.

(13) TAANIT 8B

וּמַגְלֵן דְּלָא מְצַלִּינָן אַתְרַתִּי דְּכִתְיִב {עזרא ח':כ"ג} וּנְצוּמָה וּנְבַקְשָׁה מֵאֱלֹהֵינוּ עַל זֹאת מְכַלְל דְּאִיכָּא אַחְרִיתִי

And from where do we derive that one should not pray **for two** troubles simultaneously? **As it is written:** **“So we fasted and beseeched our God for this”** (Ezra 8:23). **From the fact** that the verse states: “For this,” it may be inferred **that there is another** trouble about which the people did not pray.

(14) RASHI EZRA 8:22

כי בושתי – שהרי נתביישתי מן המלך שלא רציתי לשאול לו רכב ופרשים כדי לתיירנו.

כי אמרנו – שהרי כבר אמרנו אל דריוש המלך שהקב"ה מטיב למבקשיו ושופך אפו וחמתו על עוזביו.

“For I was ashamed” - For I was ashamed of the king, and I did not wish to request of him chariots and horsemen in order to guide us.

“for we had said” - For we had already said to King Darius that the Holy One, blessed be He, benefits those who seek Him and pours out His wrath and His anger upon those who forsake Him.

(15) R' TZVI SINENSKY, “EZRA’S JOURNEY”

Although it is difficult to know whether Ezra erred in refraining from making the request, one gets the sense that he demonstrates a certain tentativeness in his interactions with the king. Of course, this is to be expected; as opposed to Nechemia, who was the Artaxerxes’ cup-bearer, Ezra enjoyed no prior relationship with Artaxerxes. In fact, even Nechemia was anxious before approaching the king to request a leave of absence from his responsibilities as butler. Still, one gets the sense that Ezra the scholar is out of his element in making direct requests of the king.

(16) RASHI EZRA 8:23

ויעתר לנו – וקבל תפלינו שבאנו לירושלים לשלום.

“and He accepted our prayer” - for we arrived safely in Jerusalem.

(17) MALBIM EZRA 8:23

ויעתר לנו – פי' הראב"ע שה' הודיע להם זאת ע"י חלום, וי"ל כרחב"ד שהיה מתפלל על החולים. ואומר זה חי וזה מת וכו', אם שגורה תפילתי בפי וכו', כמ"ש בפ' אין עומדין:

Ibn Ezra explained that Hashem informed them of this through a dream. Alternatively, one can say that he was like R' Chanina ben Dosa, who would pray for the sick and say, “this one will live, this one will die.” [When asked how he knew, he explained,] “If my prayer was fluent in my mouth...”, as it says in chapter Ein Omdin [in Berakhot].

DIVIDING THE DONATIONS

(18) EZRA 8:24-30

(24) Then I set apart twelve of the chiefs of the priests, even Sherebiah, Hashabiah, and ten of their brothers with them, (25)

(כד) וְאֶבְדִּילָהּ מִשְׁרֵי הַכֹּהֲנִים שְׁנָיִם עָשָׂר לְשֵׁרְבִיָּה חֲשַׁבְיָה וְעִמָּהֶם מְאַחִיָּהֶם עֶשְׂרֵה.

and weighed to them the silver, and the gold, and the vessels, even the offering for the house of our God, which the king, and his counselors, and his princes, and all Israel there present, had offered. (26) I weighed into their hand six hundred fifty talents of silver, and silver vessels one hundred talents; of gold one hundred talents; (27) and twenty bowls of gold, of one thousand darics; and two vessels of fine bright brass, precious as gold. (28) I said to them, "You are holy to Hashem, and the vessels are holy; and the silver and the gold are a freewill offering to Hashem, the God of your fathers. (29) Watch you, and keep them, until you weigh them before the chiefs of the priests and the Levites, and the princes of the fathers' houses of Israel, at Jerusalem, in the chambers of the house of Hashem." (30) So the priests and the Levites received the weight of the silver and the gold, and the vessels, to bring them to Jerusalem to the house of our God.

(כה) [וְאֶשְׁקֶלְהָ] (ואשקולה) לָהֶם אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֵּלִים הַתְּרוּמַת בַּיִת אֲלֵהֵינוּ הַהֵרִימוּ הַמֶּלֶךְ וְיַעֲצָיו וְשָׂרָיו וְכָל יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים. (כו) וְאֶשְׁקֶלְהָ עַל יָדָם כֶּסֶף כַּפָּרִים שֵׁשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וּכְלֵי כֶסֶף מֵאָה לְכַפָּרִים זָהָב מֵאָה כֶּסֶף. (כז) וְכַפָּרֵי זָהָב עֶשְׂרִים לְאֲדָרְכָנִים אֶלֶף וּכְלֵי נְחֹשֶׁת מְצֻהָב טוֹבָה שְׁנַיִם תְּמוּדַת כְּזָהָב. (כח) וְאִמְרָה אֲלֵהֶם אַתֶּם קִדְשׁ לַיהוָה וְהַכֵּלִים קִדְשׁ וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נְדָבָה לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם. (כט) שִׁקְדוּ וּשְׁמְרוּ עַד תִּשְׁקְלוּ לְפָנַי שְׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְשְׂרֵי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם הַלְשֻׁכּוֹת בַּיִת יְיָ. (ל) וְקִבְלוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם מִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַכֵּלִים לְהָבִיא לִירוּשָׁלַם לְבַיִת אֲלֵהֵינוּ.

(19) YEHOSHUA 3:6-7

(1) ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם. (2) ויאמר י"י אל יהושע היום הזה אהל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעו כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך.

(6) And Joshua spoke to the priests, saying, "Take up the ark of the covenant, and pass on before the people." And they took up the ark of the covenant, and went before the people. (7) And Hashem said to Joshua, "This day will I begin to magnify you in the sight of all Israel, that they may know that as I was with Moses, so I will be with you.

(20) ARAKHIN 10B

אלו שני כלים נשתיירו ממקדש ראשון ונתפגמו ולא היתה להם ארוכה ועליהם אמר דוד {מלכים א ז' מ"ה} נחושת ממורט {דברי הימים ב ד' ט"ז} נחושת (ממורק) ועליהם הוא אומר {עזרא ח' כ"ז} וכלי נחושת מוצהב שנים תמודות

These two copper vessels, the cymbal and the mortar, were remnants from the First Temple and they were damaged and they could not be repaired in an effective manner. **And** it was **with regard to** the copper vessels constructed for the First Temple that **David said:** "All these vessels, which Hiram made for King Solomon, in the House of the Lord, were of **burnished brass**" (I Kings 7:45), and, in a parallel verse, "**bright brass**" (II Chronicles 4:16). **And with regard to** these two items **it states** in the verse describing the vessels that Ezra brought to Jerusalem: "**And vessels of fine golden brass, two, precious as gold**" (Ezra 8:27).

(21) DA'AT MIKRA EZRA 8:24

אָהוּא. לְשֵׁרְבִיָּה – לַמִּדּוֹ הַהוֹסְפָה, גּוֹסֵף לְשֵׁרְבִיָּה וְחֲשִׁבְיָהּ וְעִשְׂרֵת רָאשֵׁי לִוְיָה עִמָּם שְׁנוּעָדוּ לַפְעֻלָּהּ ז'וֹ. עֲזָרָא הִקְפִּיד מְאֹד בְּכַבּוֹד הַלְוִיִּם, כִּנְרָאָה כְּדֵי לַפְיִסָּם, וּמִנָּה תָּמִיד מֵהֶם מְסַפֵּר שׁוּה לַכֹּהֲנִים אֶף עַל פִּי שְׁמוּעָטִים הָיוּ; כָּאֵן שְׁנַיִם עֲשָׂר כֹּהֲנִים וְכַנְגָּדִם שְׁנַיִם עֲשָׂר לְוִיִּם, וְכֵן בְּקִרְיַת הַתּוֹרָה (בְּנִחְמ' ח) עָמְדוּ

Ezra was particular about the honor of the Levi'im, apparently in order to appease them, and always appointed an equal number of them and the Kohanim, even though they were fewer. Here, there are 12 Kohanim and 12 Levi'im to match.

(22) YERUSHALMI BERAKHOT 8:5

מִנֵּינן הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּכַהֲנֵי מַעַל. רַבִּי אֶחָא בְּשֵׁם שְׁמוּאֵל אָמַר וְאוֹמְרָה לָהֶם אַתֶּם קוֹדֵשׁ לַי"י וְהַכֵּלִים קוֹדֵשׁ. מַה כָּלִים הַמְשַׁתְּמֵשׁ בָּהֶן מַעַל. אִם הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּכַהֲנֵי מַעַל.

From where that he who uses a Cohen commits larceny? Rabbi Aḥa in the name of Samuel said (Ezra 8:28): "I said to them, you are holy and the vessels are holy." Since one who uses the Temple vessels commits larceny, also one who uses a Cohen commits larceny!

(23) TANCHUMA PEKUDEI 7

כִּשְׁנַעֲשֵׂה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כָּל דָּבָר וְדָבָר נַעֲשֵׂה בְּמִסְפָּר וּבְמִשְׁקָל שְׁנֵאמַר (עֲזָרָא ח) "בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל לְכֹל, וַיִּכְתֹּב כָּל הַמִּשְׁקָל." לְמַה? שֶׁהֵם רוֹגְגִים שְׁנֵא' (בְּמִדְבָר כֹּא) "וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאַלְקִים וּבְמִשָּׁה"

When the Temple was built, everything was done by number and weight, as Ezra 8:34 says, "By number, by weight for all, all of the weight was recorded." Why? For they complain, as Bamidbar 21:5 says, "And the nation spoke against Gd and against Moshe."

EZRA'S TRAVELS

(24) EZRA 8:31-36

(31) Then we departed from the river Ahava on the twelfth of the first month, to go to Jerusalem. And the hand of our God was on us, and He delivered us from the hand of the enemy and the bandit by the way. (32) We came to Jerusalem, and abode there three days. (33) On the fourth day the silver and the gold and the vessels were weighed in the house of our God into the hand of

(לא) וְנִסְעָה מִנְהַר אַחָוָה בַּיָּמִים עֲשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְלֶכֶת יְרוּשָׁלַם וְנִד אֱלֹהֵינוּ הַיְתָה עֲלֵינוּ וַיַּצִּילֵנוּ מִכַּף אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל הַדֶּרֶךְ. (לב) וַנְּבוֹא יְרוּשָׁלַם וַנֵּשֶׁב שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה. (לג) וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי נִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַכֵּלִים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ עַל יַד מְרָמוֹת בֵּן

Meremoth the son of Uriah the priest; and with him was Eleazar the son of Phinehas; and with them was Jozabad the son of Jeshua, and Noadiah the son of Binnui, the Levite; (34) the whole by number and by weight, and all the weight was written at that time. (35) The children of the captivity, who had come out of exile, offered burnt offerings to the God of Israel, twelve bulls for all Israel, ninety-six rams, seventy-seven lambs, and twelve male goats for a sin offering. All this was a burnt offering to Hashem. (36) They delivered the king's commissions to the king's satraps, and to the governors beyond the River, and they furthered the people and the house of God.

אורייה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמיהם יוזבד בן ישוע ונועדניה בן בנוי הלויים. (לד) במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא. (לה) הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה ליי. (לו) ויתנו את דתי המלך לאחשדרפני המלך ופחותו עבר הנער ונשאו את העם ואת בית האלהים.

(25) DA'AT MIKRA EZRA 8:31

(לא) בשנים עשר – הינו יומים לפני חג הפסח;
כפי הנראה התכונן עזרא לעבר את נהר פרת בפסח
ולעשות יציאת בבל פעין יציאת מצרים, כדברי
מיכה על הנאליה הבאה: כימי צאתך מארץ מצרים
ארצנו נסלאות (מי' ז טו) 74.

This was two days before Pesach. Apparently, Ezra intended to cross the Euphrates on Pesach and make the departure from Bavel like the departure from Egypt, like the words of Micha on the final Geulah: "Like your departure from the land of Egypt, I will show you wonders."

(26) DA'AT MIKRA EZRA HAKDAMAH, P. 12

מתחילה²⁶. לא זה בלבד שבוש לבקש מן המלך גודד לוייה, אלא שגם אותן הזכויות לענוש ולאסור שניתנו לו ברשיונו – נראה שלא השתמש בהן²⁷. לעומת זה, הוא מופיע לפנינו כנושא התורה, כאיש הבטחון והאמונה עם נטיה לסמליות. כשעזרא בודק את מחנה העולים על יד החידקל ואינו מוצא לויים בתוכם, אין הוא נח ושוקט עד שהוא מוצא מספר לויים ומצרפם לעולים בגלל תפקידם המוגדר בעבודת הקודש והמקדש. ועוד: כדי שתהיה יציאת בבל דומה ליציאת מצרים²⁸ ומכילה את כל המעמדות, הידועים לנו מספר התורה. עוד עובדה אחרת מעידה על חיבת הסמל של עזרא: הוא ומחנהו עזבו את בבל דוקא יומיים לפני הפסח; ודאי שלא עשה זאת כדי לחלל את קדושת החג, מסתבר שהתכוון לעבור את הפרת בליל ראשון או שביעי של פסח, כשם שהכניסה לירושלים בר"ח אב (שגם נחמיה חזר עליה) לא

(27) BEREISHIT RABBAH 56:1

ביום השלישי וישא אברהם את עניו כתיב (הושע ו) יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו, ביום השלישי של שבטים כתיב (בראשית מב) ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי של מרגלים, שנאמר (יהושע ב) ונחבתם שמה שלשת

ימים, ביום השלישי של מתן תורה, שנאמר (שמות יט) ויהי ביום השלישי, ביום השלישי של יונה, דכתיב (יונה ב) ויהי יונה במעי הדגה שלשה ימים ושלשה לילות, ביום השלישי של עולי גולה דכתיב (עזרא ח) ונשב שם ימים שלשה, ביום השלישי של תחיית המתים, דכתיב יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו, ביום הג' של אסתר (אסתר ה) ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות. לבשה מלכות בית אביה.

"On the third day, Avraham raised his eyes." "He will revitalize us from two days; on the third day He will raise us up, and we will live (Hosheia 6)" On the third day of the tribes, "And Yosef told them on the third day (Bereishit 42)" On the third day of the spies, "And you shall hide there for three days (Yehoshua 2)" On the third day of the presentation of Torah, "And it was, on the third day (Sh'mot 19)" On the third day of Yonah, "And Yonah was in the innards of the fish for three days and three nights (Yonah 2)" On the third day of those who ascended from exile, "And we remained there for three days (Ezra 8)" On the third day of the revitalization of the dead, "He will revitalize us after two days; on the third day He will raise us up (Hosheia 6)" On the third day of Esther, "And it was, on the third day, and Esther clothed herself in majesty. (Esther 5)" [Esther] clothed herself in the monarchy of her family.

(28) IBN EZRA EZRA 8:35

תשעים וששה שבועים ושבעה כפי יכלתם אין להם טעם.

96 and 77 were according to their means, without any particular meaning.

(29) RAMBAM MAASEH HAKORBANOT 2:15

(טו) וכשם שהקריבו הנשיאים בחנוכת המזבח דברים שאין כמותן לדורות, והקריבו בשבת, כך הנשיא מקריב חנוכתו בשבת לעתיד, כאשר מפורש שם: וכן קרבנות שהקריבו בימי עזרא הבאים מהשבי מילואים היו, ואינן נוהגין לדורות. אבל דברים הנוהגין לדורות הן דברי תורה שפירשנו, כמו שהעתיקו מפי משה רבינו, אין להוסיף עליהן ולא לגרוע:

Just as the princes offered sacrifices at the dedication of the altar [of the Sanctuary in the desert], bringing offerings that were not brought in coming generations, and they brought them on the Sabbath, so too, a prince will bring a dedication offering on the Sabbath in the Ultimate Future, as stated explicitly there. Similarly, the sacrifices which the people who returned [to Zion] from the [Babylonian] captivity in the days of Ezra, were inaugural offerings and will not be practiced in generations to come. The practices to be followed in generations to come are the words of the Torah that we have explained as they were copied from Moses our teacher. We may not add to them or subtract from them.

(30) HORAYOT 6A

ואמר רב יהודה אמר שמואל על עבודת כוכבים שעשו בימי צדקיהו... והא מזידין הו! הוראת שעה היתה.

Rav Yehudah cited Shemuel to explain that they were for idolatry performed in the days of Tzidkiyahu... But that idolatry was intentional! This [offering] was a special dispensation.

FURTHER READING

<https://etzion.org.il/en/tanakh/ketuvim/sefer-ezra/ezra-chapter-8-ezra%E2%80%99s-journey>

(31) HA'AMEK DAVAR BEMIDBAR 15:25

(כה) והם הביאו את קרבנם אשה לה' וחטאתם לפני ה' – כל המקרא הלז והסמוך לו נראה מיותר לפי הפשט. ונראה, כלפי דמצינו דחזקיה המלך וכן עזרא ועולי גולה הביאו שעירי עבודה זרה שעבדו הדור לפניהם, וכבר מקשו בהוריות סוף פרק א' (ו,א) 'והא מזידין הווי', ומשני 'הוראת שעה היתה'. ודוחק לומר שהיה מדבר בנבואה ממש שכך יעשו. אלא שלמדו ממקרא זה, דאע"ג דעיקר מצות עשה זו להקריב חטאת צבור של עבודה זרה אינו כי אם בשגגת הוראה דסנהדרין, מ"מ אם כבר הביאו הקהל על חטאתם בשגגה שעירי עבודה זרה, הקב"ה סולח להם. והיינו דכתיב "והם הביאו וגו'" — אם כבר הביאו, אע"ג שאינו מצות עשה, וזה מיקרי 'הוראת שעה', דכאן למדנו שאפשר לעשות כן {נמצא פירוש "והם" — על כל עדת בני ישראל, דהיינו לבד מסנהדרין הגדולה, אם כבר הביאו — מתכפר על שגגתם, היינו שגגת מעשה בלי הוראת סנהדרין}. וכיוצא בזה ביארנו לעיל (ה,י) לענין מעשר בהמה, ולהלן (יח,יט) לענין תרומה.

והוסיף המקרא וחטאתם לפני ה' על שגגתם לבאר, דהא ניחא דחטאת עבודה זרה עולה לרצון על פי הוראת שעה, אע"ג שאין בו דיני הוראת "עיני העדה" בכל הפרטים כפי המצוה, אבל עדיין קשה הא הוי מזידין, והאיך אפשר שיהיו המזידין מתכפרין ע"י קרבן. משום הכי ביאר המקרא, שאע"ג שהמחטיאים היו במזיד וגם להכעיס, מ"מ 'חטאת' כל ישראל "לפני ה'" אינו אלא "על שגגתם", וכאשר יבוא עוד במקרא הסמוך.

OUTLINE
